

Příběh noty g

Jednomu hudebnímu skladateli přišla nabídka na napsání nějaké skladby pro divadelní hru. Skladatel strávil noci nad notovým zápisem, ale vůbec nic ho nenapadlo. Když už byl tak zoufalý, že nevěděl, kde vzít námět, tak rozhodil noty po papíru a řekl:

„Noty, najděte si prosím své místo na papíře!“

A stal se zázrak! Notám narostly nožičky, rozutíkaly se po papíře a usazovaly se postupně do notových osnov. Jen nota g si včas nestihla sednout na správné místo. Začala plakat a rozezněla se smutným a našťvaným tónem:

„Copak jsem úplně zbytečná? Nikam se nevejdu? Vůbec na mně nezáleží? Copak jsem k ničemu!“

Skladatel si ale plný údivu nedočkavě přehrál vzniklou skladbu a nadšeným hlasem notičku uklidnil:

„Ale vždyť nejsi zbytečná! Jsi stejně důležitá jako všechny ostatní noty. Bez tebe by nebyla spousta skladeb! Chyběla bys nejenom skladatelům, ale i hudebníkům. I já již přesně vím, kam tě posadím.“

Smutná nota se na něho upřímně podívala a s nejistotou v hlase vyslovila:

„Opravdu?“

„Ano, opravdu!!!“

A tak se nota g se svými malinkými nožičkami spokojeně usadila mezi své kamarádky na notovou linku.

Skladatel si svou novou skladbu celou noc přehrával a byl šťastný, že ji měl hotovou. Hned ráno ji odevzdal svým hudebníkům v divadle. A když byla skladba zahrána poprvé na veřejnosti, byl pro skladatele největší odměnou bouřlivý potlesk obecnstva.

Nota g se přesvědčila, že hudba je krásná a všechny noty jsou stejně důležité a potřebné.

Hudba je prostě jedno veliké kouzlo...

Anežka Brziaková

Ve Strupčicích dne 10. 3. 2014